

EB- Történelem - Aranygeneráció? Oranje? Squadra azzurra? Les Bleus!

2012 június 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A torna nagy hiányzója

Noha 1998 és 2011 között szerepelt a holland válogatottban, 70 mérkőzésen 35 gólt szerezve, csupán három nagy tornára jutott el: a 2006-os világbajnokság mellett a 2004-es és a 2008-as Európa-bajnokságra. A 2000-es kontinensviadalt sérülése miatt kihagyta – annak az Eb-nek **Rutgerus Johannes Martinus (Ruud) van**

Nistelrooij (képünkön, nemzetközileg Nistelrooy) volt a nagy hiányzója. A középcsatár igazán peches napokat élt át 2000 tavaszán, hiába szerződött – akkori angol és holland átigazolási csúcsot jelentő 19 millió fontért – ugyanis a Manchester United április közepén, egy héten belül le is mondott róla. Előbb az orvosi vizsgálaton kiderült, hogy nem teljesen egészséges, ezért a MU ideiglenesen elállt a szerződéséről, majd a PSV Eindhoven edzésén kereszt-, valamint középszalag-szakadást szenvedett egy rossz talajfogást követően, minek következtében egy évre kidőlt a sorból. Szerencséjére teljesen felépült 2001 áprilisára, és a United is igényt tartott még rá, igaz, nem hét évre szerződött, mint eredetileg akarta, hanem csak ötre. A kétszeres holland gólkirály ezzel együtt szép karriert futott be a „vörös ördögöknél”, összesen 150 góllal dőlt a nevéhez. Közben az oránjében is iparkodott egy keveset, legjobb válogatott éveiben hét (2001), illetve hat (2004) találatig jutott el. A 2004-es Európa-bajnokságon különösen jól ment neki, négy góllal második lett a góllövőlistán. Ja, akit Van Golnak hívnak hazájában...

Sorozatunk tizenegyedik részében a tizenegyedik Európa-bajnokság, a 2000-es belga-holland közös rendezésű viadal történetét elevenítjük fel zanzásítva.

A semleges (van ilyen?) szurkoló számára minden igényt kielégít? Európa-bajnoksággal búcsúzott a XX. század, pestiesen szólva: volt minden a 2000-es tornán, mint a búcsúban. Felejthetetlen meccsek sorjázta a belga-holland közös rendezésű Eb-n, s ami a legfontosabb: esett góllal, szám szerint 85, ami a legtöbb az esemény 1960 óta íródó történetében. (Csúcs a 8 tizenegyesgól és a 9 kiállítás is.) Ha a 2.74-os góllátlagot nézzük, az sem rossz, sőt – a legjobb az 1980-tól érvényben lévő csoportkörös érában.

Először fordult elő, hogy két házigazda (Belgium, Hollandia) adott otthont a seregszemlének, az azonban már harmadszor esett meg, hogy a címvédő nem jutott tovább a csoportjából. 1984-ben a (nyugat)német, 1996-ban a dán, 2000-ben pedig ismét a német válogatottal esett meg ez a csúfság; az „ezredfordulós” Nationalelf negatív csúcsa (1 szerzett pont) 2008-ig élt, amikor a görögök pont nélkül hullottak ki címvédőként.

A német közvéleményt kicsit sem lepte meg az együttes gyatra szereplése, egy rajt előtti felmérés szerint a megkérdezettek 72 százaléka voksolt arra, hogy a válogatott nem nyeri meg az Eb-t, márpedig a Nationalelf legtöbbször a győzelemért szállt harcba a nagy tornákon. Ezúttal nem ez történt, s ebben a kapitány, Erich Ribbeck volt a ludas. Ribbecket már a torna előtt pokolra kívánták a szurkolók, de legalábbis leváltották volna. Ami késett, nem múltott: a tréner, aki mindössze 24 meccsen dirigálta a Nationalelfet, és minden idők legharmatosabb mérlegét (10 győzelem, 6 döntetlen, 8 vereség) tudta felmutatni német szakvezetőként, az Eb után távozott a kapitányi székéről. Vele együtt távozott a válogatottból a három dinoszaurusz, Lothar Matthäus, Thomas Hässler és Ulf Kirsten is – egy korszak végleg lezárult a német labdarúgásban.

Nemcsak a címvédő németek mondtak azonban csúdot Németalföldön, hanem további két 1996-os dobogós is: az ezüstérmes csehek és az elődöntőben kieső angolok ugyancsak korán, a csoportköröt követően búcsúztak. Anglia éppen Németországgal szerepelt egy kvartettben, és bár a nagy riválist Alan Shearer góljával megverte, egyaránt alulmaradt a portugálokkal és a románokkal szemben (noha mindkettőt ellen vezetett).

DÖNTŐT ÉRT ZIDANE „ARANYLÖVÉSE”

A négy évvel korábbi kontinensviadalon érmet szerzők becsületét az – angolokhoz hasonlóan – akkor bronzérmes francia válogatott mentette meg. De hogyan! A Zinedine Zidane köré épülő Les Bleus egészen a döntőig menetelt, és ott drámai csatában legyőzte az olaszokat. Franciaország ezzel a németek után eredt – no nem az Eb-ről való gyors távozásra gondolunk itt, hanem arra, hogy a gall lett a második válogatott, amely egynél több Európa-bajnoki címmel büszkélkedhet.

A franciák tulajdonképpen csak igazolták a papírformát, hiszen világbajnoki címvédőként, az egyik nagy esélyesként és az egyik legjobb csapattal érkeztek a helyszínre. Keretüket szinte ugyanazok alkották, akik az 1998-as vb-n, csak a kapitány személye változott: Aimé Jacquet helyett Roger Lemerre dirigált már. Az első mérkőzést könnyedén is hozták, s a hollandok elleni csoportrangadót már továbbjutóként várták az oránjével egyetemben, így az is belefért, hogy veszítsenek. Mint később kiderült: a tornán utoljára.

Ezt követően sorban jöttek a 2–1-es sikerek. Előbb a negyeddöntőben Spanyolország ellen, rendes játékidőben (Raúl tizenegyes hibázott!), aztán az elődöntőben a másik ibériai alakulat, Portugália (lásd még aranygeneráció)

ellen, egy sokáig emlékezetes ráadáspartiban. Történt, hogy Nuno Gomes az első félidőben vezetést szerzett a portugáloknak, amit Thierry Henry a szünet után kevéssel equalizált.

Mivel kilencven perc alatt nem született döntés, jöhetett a hosszabbítás, annak is a hajrája. Még mindig 1–1 volt az állás, amikor Abel Xavier a saját 16-osán belül kezezett, legalábbis az éles szem asszisztens így látta – a büntetőt nem kis polémia után Zidane értékesítette „aranylövessel”. Három perc hiányzott a tizenegyesrúgásokhoz.

David Trezeguet (balra) szerezte az aranygólt a döntőben (Fotó: Action Images)

TIZENEGYESEK, TOLDO, TREZEGUET

A másik ágon holland–olasz elődöntőt rendeztek, miután a squadra azzurra simán legyőzte (2–0) Romániát, az oranje pedig megsemmisítette (6–1) Jugoszláviát. Habár két százszázalékos társulat mérte össze tudását Amszterdamban, mégis alig akadt, aki az itáliaiakra fogadott volna, a Patrick Kluivert, Edgar Davids, Marc Overmars, Clarence Seedorf, Phillip Cocu, a De Boer fivérek és a két veterán, Dennis Bergkamp, valamint az 1988-as Európa-bajnok csapat utolsó mohikánja, Aron Winter nevével fémjelzett narancsos alakulat ugyanis bombaformát mutatott addig, csatárai alig hibáztak.

Mégis megtörtént a „csoda”: az addig tökéletesen működő gépezet bekrepált, vagy ha az ellenkező oldalról akarjuk megközelíteni, Francesco Toldo varázsolt. Az olasz kapus mindent megfogott, amit lehetett, a rendes játékidőben egy, a szétlövésben két tizenegyeset is hártott, s ha már? sem tudott segíteni, akkor ott volt Fortuna, mint a 62. percben, amikor Kluivert büntetőjét „védté”, kapufára segítve. „Az volt az érzésem, ha reggelig tart a meccs, akkor sem rúgnak gólt nekünk” – kommentált a 34. perctől emberhátrányban futballozó olaszok kapusa.

*A 2000-es torna a nagy fordítások, feltámadások Eb-je (is) volt. **Hat győzelem született hátrányból**, s két olyan találkozó is akadt, amelyen nem volt elég a kétgólos előny sem. Anglia hiába vezetett 18 perc elteltével már 2–0-ra Portugália ellen, a luzitánok fordítottak, és begyűjtötték a három pontot. Ugyancsak a csoportkörben, de nem az A jelű, hanem a C jelű kvartettben Szlovéniának háromgólos előny is kevés volt a győzelemhez a jugók ellen, akik a sírból hozták vissza a találkozót (3–3). A plávik ugyanakkor hiába vezettek még a 93. percben is a spanyolok ellen, kétszer kapituláltak a hátralévő három minutumban, és végül 4–3-as vereséget szenvedtek. Jugoszlávia valamiért szerette az ilyen derbiket, további két hasonló forgatókönyv szerint íródó Eb-mérkőzést vívott ugyanis a futballtörténelemben. 1960-ban 2:4-ről 5:4-re nyert Franciaország ellen, 1976-ban viszont kétgólos vezetésről kapott ki 4–2-re az NSZK-tól.*

Ez volt az egyetlen tizenegyespárbajt hozó találkozó és a három gól nélküli döntetlenből az egyik a tornán. Következésképp: a finále kevesebb mint 120 percig tartott. Egészen pontosan alig 103 minutumig – a supercsere, David Trezeguet ekkor vágta lécc alá az aranygólt. „Természetesen”, csakúgy, mint a megelőző két fellépésükön, 2–1 lett a vége a franciáknak; Marco Delvecchio 55. percben elért találatára a másik csere, Sylvain Wiltord a ráadás pillanataiban, a 94. percben felelt, hosszabbításra mentve a mérkőzést. Ami sohasem történt meg korábban: az aktuális világbajnok az Európa-bajnoki trófeát is megszerezte!

11. EURÓPA-BAJNOKSÁG, BELGIUM ÉS HOLLANDIA

(2000. JÚNIUS 10.–JÚLIUS 2.)

Csoportkör

A-csoport

Németország–Románia 1–1 (Scholl 28., ill. Moldovan 5.)

Portugália–Anglia 3–2 (Figo 22., Joao Pinto 37., Nuno Gomes 59., ill. Scholes 3., McManaman 18.)

Portugália–Románia 1–0 (Costinha 94.)

Anglia–Németország 1–0 (Shearer 53.)

Románia–Anglia 3–2 (Chivu 22., Munteanu 48., Ganea 89. – 11-esből, ill. Shearer 41. – 11-esből, Owen 45.)

Portugália–Németország 3–0 (Sergio Conceicao 35., 54., 71.)

A végeredmény: 1. Portugália 9 pont, 2. Románia 4, 3. Anglia 3, 4. Németország 1

B-csoport

Belgium–Svédország 2–1 (Goor 43., É. Mpenza 46., ill. Mjällby 53.)

Olaszország–Törökország 2–1 (Conte 52., F. Inzaghi 70. – 11-esből, ill. Okan 62.)

Olaszország–Belgium 2–0 (Totti 6., Fiore 66.)

Svédország–Törökország 0–0

Törökország–Belgium 2–0 (Hakan Sükür 45., 70.)

Olaszország–Svédország 2–1 (Di Biagio 39., Del Piero 88., ill. H. Larsson 77.)

A végeredmény: 1. Olaszország 9 pont, 2. Törökország 4, 3. Belgium 3, 4. Svédország 1

C-csoport

Norvégia–Spanyolország 1–0 (Iversen 65.)

Jugoszlávia–Szlovénia 3–3 (Milosevics 67., 73., Dzulovics 70., ill. Zahovic 23., 57., Pavlin 52.)

Spanyolország–Szlovénia 2–1 (Raúl 4., Etxeberria 60., ill. Zahovic 59.)

Jugoszlávia–Norvégia 1–0 (Milosevics 8.)

Spanyolország–Jugoszlávia 4–3 (Alfonso 38., 96., Munitis 51., Mendieta 94. – 11-esb?l, ill. Milosevics 30., Govedarica 50., Komljenovics 75.)

Szlovénia–Norvégia 0–0

A végeredmény: 1. Spanyolország 6 pont, 2. Jugoszlávia 4, 3. Norvégia 4, 4. Szlovénia 2

D-csoport

Franciaország–Dánia 3–0 (Blanc 16., Henry 64., Wiltord 92.)

Hollandia–Csehország 1–0 (F. de Boer 89. – 11-esb?l)

Franciaország–Csehország 2–1 (Henry 7., Djorkaeff 60., ill. Poborsky 35. – 11-esb?l)

Hollandia–Dánia 3–0 (Kluivert 57., R. de Boer 66., Zenden 77.)

Csehország–Dánia 2–0 (Smicer 64., 67.)

Hollandia–Franciaország 3–2 (Kluivert 14., F. de Boer 51., Zenden 59., ill. Dugarry 8., Trezeguet 31.)

A végeredmény: 1. Hollandia 9 pont, 2. Franciaország 6, 3. Csehország 3, 4. Dánia 0

Negyeddönt?

Portugália–Törökország 2–0 (Nuno Gomes 44., 56.)

Olaszország–Románia 2–0 (Totti 33., F. Inzaghi 43.)

Hollandia–Jugoszlávia 6–1 (Kluivert 24., 38., 54., Govedarica 51. – öngól, Overmars 78., 90., ill. Milosevics 91.)

Franciaország–Spanyolország 2–1 (Zidane 32., Djorkaeff 44., ill. Mendieta 38. – 11-esb?l)

EI?dönt?

Franciaország–Portugália 2–1 (0–1, 1–1, 1–1) – aranyóráll

Brüsszel, 47 000 néz?. V: Benkö (osztrák)

G: Henry (51.), Zidane (117. – 11-esb?l), ill. Nuno Gomes (19.)

Olaszország–Hollandia 0–0 – 11-esekkel 3–1

Amszterdam, 51 300 néz?. V: Merk (német)

Dönt?

Franciaország–Olaszország 2–1 (0–0, 1–1) – aranyóráll

Rotterdam, 48 200 néz?. V: Frisk (svéd)

Franciaország: Barthez – Thuram, Desailly, Blanc, Lizarazu (Pires, 86.) – Vieira, Deschamps – Djorkaeff (Trezeguet, 76.), Zidane, Henry – Dugarry (Wiltord, 58.)

Olaszország: Toldo – Pessotto, F. Cannavaro, Nesta, Iuliano, Maldini – Albertini, Fiore (Del Piero, 53.), Di Biagio (Ambrosini, 66.) – Totti, Delvecchio (Montella, 86.)

G: Wiltord (94.), Trezeguet (103.), ill. Delvecchio (55.)

Gólkirály: Kluivert (holland), Milosevics (jugoszláviai) 5-5 gól

A torna csapata: Toldo (Olaszország) – Thuram (Franciaország), F. Cannavaro (Olaszország), Blanc (Franciaország), Maldini (Olaszország) – Vieira (Franciaország), Zidane (Franciaország), Davids (Hollandia), Figo (Portugália) – Totti (Olaszország), Kluivert (Hollandia)

Hegyi Tamás - nso.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló